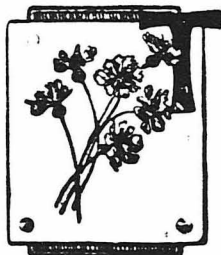

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ <ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩΝ>

ΟΙ ΟΠΙΟΜΑΝΕΙΣ ΤΟΥ ΑΜΒΟΥΡΓΟΥ

Μία περιπέτεια του Γάλλου συγγραφέως Φρανσι Καρριό στη Κινέζικη συνείδηση του 'Αμβούργου. Γ' άπεκρυφω καπνιστήρια του όπιου. Ένα έξωτικό καρπαρέ της Σμευικστράσσε. Οι Κινέζοι του «Μακάο». Ένα δράμα στο άπεκρυφω καπνιστήρια. Μία σαγκωματια στο λαίμο. Αίματα. κραυγές. λιποθυμίες...

Ο 'Αμβούργου είνε μι άπό τις πιο όμορφες πόλεις της Γερμανίας. Έχει μεγάλους δρόμους, εύχάριστα πάρκα και δύο λίμνες στο κέντρο του, την 'Αουσεν - 'Αλστερ και την Μ π ί ν γ ε ν - 'Α λ σ τ ε ρ, που σχηματίζονται από τον ποταμό 'Ελβα. Απτες ή δύο γραφικές λίμνες συνδέονται με μι μεγαλοσηστή γέφυρα, τη Λ ο μ π α ρ τ σ μ π ρ ο υ κ ε. Στις όχθες τους είνε τά πιο μεγάλα και τά πιο πολυτελέστερα κέντρα του 'Αμβούργου, όπου γλεντάει εύθυνα ο καλός κόσμος. Από τις πέτνε ή όσα τό άπόγεια ως τά μεσάνυχτα, ή όχηστρες τους διασκεδάζουν τους θαμώνες, με τους τελευταίους σκοπούς της μόδας...

Έστος όμως άπ' αυτή τη χαρομένη κι άμέριμη ζωή του, τό 'Αμβούργου έχει και τις μυστηριώδεις συνοικίες του, όπου συμβαίνουν κάθε τόσο σκοτεινά κι άνεξήγητα δράματα. Μιά άπό τις έφαρτικές αυτές συνοικίες είνε ή Κινέζικη. Κι ή Σ μ ο υ κ σ τ ρ ά σ σ ε της είνε ο πιο παράξενος κι ό πιο έξωτικός δρόμος του 'Αμβούργου...

Στη Σ μ ο υ κ σ τ ρ ά σ σ ε λοιπόν βρόνκει κανείς ένα σωρό όλοσηστία κέντρα. Δίπλα σ' ένα τουρκικό καφενείο είνε ένα ναυτικό καμπαρέ και δίπλα σ' μι βουαζόζικη ταβέρνα μι βουαζόζικη όσπίτι με τρελλές γυναίκες που ανήκουν σ' όλες τις φυλές της γης. 'Ανάμεσα τάρα σ' αυτά τά κέντρα βλέπει κανείς κι ένα πλήθος φορετροποιία που έχουν στολισμένες τις πένητες βιτρίνες τους με νεκρώσιμες και γεωρικά στέφανα... Αυτή ή αντίθεση της τρελλής χαράς και του θανάτου σάς κάνει ν' ανατοχυμάτε άπο τη φρενιά...

Η Σ μ ο υ κ σ τ ρ ά σ σ ε όμως έχει κι άπόκρυφα κέντρα, τά περιόχημα κινέζικα καπνιστήρια του όπιου. Γι' αυτά, μάλιστα, άφηρα τά κατάρματα κέντρα της 'Α ο υ σ ε ν - 'Α λ σ τ ε ρ κ ι ' ή ρηα έδω πόρα στην κινέζικη συνείδηση, αναζητώντας μι παράξενη περιπέτεια...

Τά καπνιστήρια του όπιου είνε πάντα στο βάθος ή στο ύπόγειο ενός καμπαρέ που φωτίζει την σκοτεινή πρόσοψη του με γυράντες άπο πολύχρωμα λαμπάκια. Τό «Μακάο» είνε τό μεγαλύτερο καμπαρέ της Σ μ ο υ κ σ τ ρ ά σ σ ε. 'Η είσοδος του, κατάφωτη άπο πορφύρους γλυπτούς, φυλάγεται άπο δύο Κινέζους θυροφρούς που έχουν ήρώαλες διαστάσεις κι ένα μακρόιο χαμόγελο στο αινιματικά χείλη τους. Καθώς περνά άνάμεσα τους, μου κάνουν μι βαθιά ύπόκλιση...

Τό έσωτερικό του «Μακάο» έχει τον ίδιο διάκοσμο που βλέπει κανείς σ' όλα τά έξωτικά καμπαρέ της Εύρώπης. 'Η ίδια χαδιανέζικη όχηστρα διασκεδάζει τους θαμώνες του και τά ίδια μοντέρνα κάταλις μεθούν τις γυναίκες του ημεκόσμου που φλερτάρουν άπο τραπέζι σέ τραπέζι, με τους άσπατους γλεντιέδες...

Ένας Κινέζος κωμικός με άστηρη βήστα με πλησιάζει άθρονα και με τό ίδιο αινιματικό χαμόγελο που έχουν όλοι οι 'Ασιάτες μ' όδηγει σ' ένα τραπέζι, στο βάθος.
—Θά ήθελα ένα τσάι... του λέω.

Ο κίτρινος κωμικός ύποκλίνεται και χάνεται πάλι άόρατα. Γι' πρώτη φορά τότε βλέπω ότι μέσα στο καμπαρέ βρόνκονται και μερικές κοιλώστικες Κινέζες με άτροφικά πόδια και με έδένια μαλλιά στολισμένα με χτένες που άσπράφτουν άπο φεύγνια μπυλιάνια. 'Η γυναίκες αυτές κυττάζουν μ' ένα μυστηριώδες βλέμμα τους λεικούς θαμώνες, κωννούν τά λεπτά σιγαρέττα τους και περιμένουν τον έφμερο φίλο τους...

Πίσω μου, στο βάθος του καμπαρέ, ύπάρχει μι πόρτα σκετασμένη μ' ένα βαρύ πορφύρο παραπέτασμα. Δίχως να Ξέρω γιατί, έχω την προαίτηση ότι πίσω άπο εκείνη την πόρτα συμβαίνουν άπόκρυφα και άλλάατα όργα...

'Αξαρνα λοιπόν βλέπεις τό πορφύρο παραπέτασμα ν' άνοίγη και νά παρουσιάζεται μι τρομακτική μορφή. Είνε ένας σκελετώδης Κινέζος με θολό βλέμμα, με νευρικό βήμα και με σπασμωδικές κινήσεις. 'Αν κι' είνε νέος, έχει καμπούρασει σάν νά είνε έτοιμος νά σωρασθή κάτω άπο τά χρόνια. Περνάει άπο μπροστά μου και χάνεται στο βάθος του μετά... Θά έλεγε κανείς πώς είνε ένας ύποβόης... Ποιός είνε ο κατός ό άνθρωπος; Άπό πού βγήκε; Ποιό πάει; Γιατί έχει αυτό το χιόνιο κι' έφιαλτικό ύφος;...
Παραμυθίζω λίγο τό παραπέτασμα και βλέπω άμέσως ότι κρύβει

μι μικρή σκάλα που φέρνει στο ύπόγειο. Τι νά είνε άραγε εκεί κάτω; 'Ηταν μόνος του αυτός ό Κινέζος; Μιά τρελλή έπιθυμία με πιάνει νά κατέβω σ' αυτό τό άπόκρυφο ύπόγειο. Την ίδια στιγμή όμως πρσνάει άπο μπροστά μου μι ξανθά γυναίκα με όγκρό πρόσωπο, μι άπο εκείνες τις κωφές του ημεκόσμου που φλερτάρουν με τους θαμώνες των καμπαρέ. Τό βήμα της είνε άργό, κορμασμένο... Περνάει μ' ένα κορμίο ύφρος και χάνεται σάν σμια πίσω άπο τό παραπέτασμα... Σέ λίγο, ένας μεσόκοπος άνδρας, ντυμένος με μεγάλη κομψότητα και μ' ένα χονδρό μαργαριτάρι στη γραβάτα του, χάνεται κι' αυτός πίσω άπο τό παραπέτασμα. Δέν άντέχω πάλι στην περιόχημα κι' άπότομα σηκώνομαι και προχωρώ γιά νά περάσω τη μυστική έξείνη είσοδο. Την ίδια στιγμή όμως, νοιώθω νά μ' άραφάνουν με δύναμη άπο τό χέρι. Γνωρίζω ξαφνιασμένος τό κεφάλι και βλέπω μπροστά μου ένα Κινέζο κωμικό... Έχει καρφωμένα τά λοξά μάτια του άπάνω μου και με φωνάει συαφρονώντας τά φρονιά του:

- Βό γυ έχ εν ζι; Ποιό πάει;...
- Μά... εκεί που πάνε κι' οι άλλοι... του άπαντώ συστισμένο.
- Ο κίτρινος κωμικός κοινάει τό κεφάλι του.
- 'Αδύνατον!...
- Γιατί;
- 'Απαγορεύεται ή είσοδος στο ύπόγειο...
- Είμαι ξένος, του λέω τότε. Θά ήθελα πάλι νά κατέβω κι' έγώ εκεί κάτω...
- Ο Κινέζος χαμογέλει περιόχημα και παραμυθίζει.
- Άφού ήσαστε ξένος, πρσπάτε... Αυτό φαίνεται άπο την προκορά σας... Δέν ύπάρχουν ξένοι στην άστυνομία... Όλοι οι άστυνομικοί είνε Γερμανοί... Καταλαβαίνετε λοιπόν γιατί δέν ήθελα νά σας άφρησω...

Και ό κωμικός με μι ύπόκλιση μου δείχνει τη σκάλα. Όμολογώ ότι είμαι λιγάκι τρομαμένος. Κατεβαίνω άργά και φτάνω μπροστά σέ μι στενή πόρτα που φωτίζεται άπο ένα καλέ λαμπάκι. Την άνοίγω και μπαίνω σέ μι άνειροώδη αίθουσα. Την ίδια στιγμή ένας πικρός καπνός μ' ένα άλλόκοτο και ήδονικό άρωμα με πιάνει στο λαιμό: είμαι σ' ένα καπνιστήριο όπιου...

Τό πάτωμα είνε σκετασμένο με λευκές φάδες. Έδώ κι εκεί ήρθόνονται μεγάλα παραβάν με σκελετώδες πελαργούς και με φαντασμαγορικά όχηστικες. Πίσω άπο κάθε παραβάν κι' άπάνω σ'ε πολύχρωμα μεταξοτά μαξιλάρια κεινεται κι' άπο ένα κίτρινο πτώμα... Σε χωρίζω δύο Εύρωπαίους, την ξανθά Γερμανίδα του ημεκόσμου και μερικές άλλες όμορφες γυναίκες, που τις βλέπω γιά πρώτη φορά. Αυτοί οι άνθρωποι, που μου δίνουν την εντύπωση πειθαμένων, κρατούν στο χέρι τους μι μακρόια κινέζικη πίπα άπο μπαμπού, κι' όλοι τους φορούν μεταξοτά κινονό, στολισμένα με τρεχάσιες πεταλούδες και με κίτρινα χρυσάνθεμα... Τό χιόνιο πρόσωπό τους έχει πάρει μι έξαρσσι άτεροφράττου άγαλλιάσσεως. Είνε χαμένοι σέ ήδονικά και φαντασμαγορικά όνημα... Δέν βλέπουν κανένα και δέν άκούνε τίποτε... 'Η ημξές τους έχουν φήγει γιά μικτηρική ταξείδια στο άπειρο. Ζούνε στο μαγικό κόσμο του όπιου...

Κινέζος ύπάλληλος καπνιστηρίου όπιου.

Τό άπόκρυφο ύπόγειο φωτίζεται άπο μεγάλα κινέζικα τανάρια άπο μεταξοτό χαρτί. Είνε γεμάτο άπο τον πικρό γαλιόμο καπνό που περάζει στο λαιμό και φέρνει μι βαριά κι' άκατανίκητη ζάλη... Μπροστά σέ κάθε παραβάν, κάθεται άπάνω στην ψάφα ένας κίτρινος κωμικός που έτοιμάζει κάθε τόσο την πίπα...

Περνώντας στο βάθος και Ξαπλώνομαι κι' έγώ σ'ε μι μεταξοτά μαξιλάρι ενός παραβάν, δίπλα σέ μι όμορφη γυναίκα με μεγάλα βαμμένα μάτια και μ' ένα βαρύτιμο κολλέ άπο μαργαριτάρια στο λαιμό. Κατνάζει με μι ήδονική έξαρσσι τί μι πίπα ύστερα άπο την άλλη και δέν προσέχει διόλου την παρουσία μου...
—Βό λ λ ε ν ζ ι ρ ά ο υ χ ε ν ; Όθέλετε νά καπνίσετε; με ρωτάει ό κινέζος κωμικός που κάθεται μπροστά στο παραβάν μου.
—Γι' α β ό λ... του ψευδοξώ ανατριχιάζοντας άπο τη φρενιά. Μά μήπως μπορώ νά κάνω κι' άλλοιους;...

Παίον, λοιπόν, την πίπα που μου έτοιμάσε ό κωμικός και προσποιούμαι τάρα ότι καπνίζω. Μέσα σ' εκείνο τό κινέζικο καπνιστήριο άκούονται κάθε τόσο ήδονικά άναστεναγμοί και παραμυθιά. Οι όποιμανείς έχουν βυθιστεί σέ μι νάρση που μοιάζει με ψυχοφάνημα...
'Αξαρνα, εκείνη τη μυστηριώδη σιωπή Ξεσχίζει άπότομα μι διαπεραστική γυναίκα κραυγή!... Βλέπω ένα παραβάν νά πέφτει βαριά και τον καμφο κύριο με τό μεγάλο μαργαριτάρι στη γραβάτα νά

σφίγγη με λύσσα στην άγροιά του την ξανθιά Γερμανίδα... Τά χέ-
ρα του τρέμων σπασμοδικά και τό πρόσωπό του είνε κολλημένο στό
λαμό της. 'Η Γερμανίδα σφιλιάζε σταραχτικά, δίχως νά έχη τή δύ-
ναμη νά ξεφύγη από τό θανάσιμο έσεινο άγκάλιασμα. 'Από τό λαμό
της τρέξε τό αίμα και στάζει άπάνω στην κίτρινη ψάθα...

Οί αμύδις, τρομοκρατημένοι, έχουν γίνει άφαντοι. 'Όσο γιά τούς
όσσομανες, έξασολοιθών νά είνε χωμένοι στό ήρόνικά όνειρά τους.
Δέν άκούνε τίποτα, κ' όππε βλέπουν τί γίνεται γύρω τους...

'Έχω παγώσει από τή φρίκη μου και δέν μπορώ νά κάνω τήν
παραμοσχή κήρυξη. Μά τί συμβαίνει λοιπόν; 'Έχει πιάσει άραγε τήν
ξανθιά Γερμανίδα αυτός ό τρελλός καυνητής του όπίου;... Είμαι, δι-
χώς νά τό θέλω, αμύδις ενός έρωτικού δράματος;...

'Η στενή πόρτα του βάθους άνοίγει άθρόουβα και μπαίνει με τό
ίδιο νευρώδ ήθιμα ό σκελετώδης Κινέζος. Προχωρεί σκυφτά κ' άρ-
πάζοντας μά πάτα του όπίου από μπαμπού, τήν καταφέρει με δύναμη
στην κορυφή του κεφαλήυ έκείνου που έξασκολοιθεί νά έχη κολλημένο
τό στόμα του στό ματωμένο λαμό της ξανθιάς Γερμανίδας.

Ο άγνωστος σωφάει άίμέσως βορείά σαν πτώμα άπάνω στην
ψάθα και τό ήθιμα του ξεφύρνει από τά χέρια του και πέφτει άνοι-
σθητό λόγο πύό πέρα... 'Έχει μία φοβιάδη πληγή στό λαμό... Τό
αίμα έξασκολοιθεί νά τρέξη και νά βάρη κόκκινο τό φόρεμα και τήν
ψάθα... 'Ο μιστηριώδης Κινέζος σίχνη τότε μία έρευνητική μα-
τιά γύρω του κ' έπειτα κάνει ένα νόημα στους αμύδις, που στρι-
μώχωντας φοβιμένοι στην είσοδο του ύπογειου, 'Έκείνοι πλησιάζ-
ουν δευιά, σπικάνουν από κάτω τή ματωμένη Γερμανίδα και τόν
κατόπιο άγνωστο και τούς μεταφέρουν άθρόουβα έξω από τό κα-
τηχητήριό του όπίου. Αυτό αμύδις καθάρζουν άίμέσως τά αίματα,
αλλάζουν τά μεταξοτά μαξιλάρια και βάζουν στην θέσι του τό πα-
νοβάιν...

Είχαν σιμωή άραγε στ' αλήθεια όσα είχα δει ή μήπως ήταν κα-
νένα έφελκτικό όνειρο; Μήπως ήμουν γαρυκαμένος από τό όπιο;

Μ' έπιασε τότε μία τέτοια φρίκη νά φύγω από τό έγκληματικό
έκείνο ύπόγειο, ώστε κ' έγώ δέν ξέρω πώς, βοθηκα ύστερα από
λίγα δευτερολέπια άπάνω στην κατώρινη αίδουσα του καμπιρέ...
Κανείς όμως δέν είχε καταλάβει τίποτα. Κανείς δέν είχε άκούσει
τις σταραχτικές φωνές τής ξανθιάς Γερμανίδας. Οί θαμώνες του
Μαζιάο φρεσάρινε με τίς ύψηρες γυναικες του ήμυκόριου και
μειθοσαν με τά κόκκαλες και με τούς παθητικούς σποσούς τής χι-
θανάκης δοχήστρας...

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΩΣ ΔΙΚΑΖΕ Ο ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

Γιά τόν τρόπο με τόν όποιον άπένευμε τήν δικαιοσύνη ό 'Αλή-
Πασάς τών 'Ιωαννίνων, χωρητηριστικό είνε και τό παρακάτω
άπόδεικτο:

Μιά μέρα ένας Τούρκος στρατιώτης εϊδε στό Γιάννενα μία
γρηά νά πουλάη γαιοφύτη και χωρίς νά τήν ρωτήση, τής τό άρπάξει
και τόφαγε.

- 'Η γρηά δέν τόλαυσε νά λή λέξι άπ' τό φόβο της.
- Σέ λίγο όμως πέρασε από μυσός της ό 'Αλή-Πασάς κ' όταν
εϊδε τή γρηά νά κλαίη, τή ρώτησε τί έχει. 'Έκείνη του άποκωθύρη
πως ένας στρατιώτης του τής έφαγε τό γαιοφύτη που ποίυσε κ'
ότι ήταν φτωχιά γυναίκα και δέν ήξερε τί νά κάνει.
- 'Αλήθεια μου λέξ, ώρέ βάβω; τή ρώτησε ό 'Αλής.
- 'Αλήθεια, πασα-άρέντη μου. Γιατί νά σου πώ ψέγματα;
- Πρώσεξε καλά, βάβω, γιατί άλλουϊς πάει τό κεφάλι σου...

'Αν σου δείξω αυτόν τον άνήρωκα θά τον γιωφύτη;

- Ναι, μεγάλε μου άρέντη.
- 'Ελα μαζί μου.
- 'Όταν φτάσαμε στό σεράγι, ό 'Αλής διάταξε νά παραταχθούν όλοι
οί σωματοφύλακες του στη γρηάκη. Κατόιν έπτε στη γρηά νά ψηξη
νά βοή και νά του δείξη εκείνου που τής έφαγε τό γαιοφύτη.
- 'Η γρηά κάτταξε έναν-ένα τούς στρατιώτες και
τέλος εϊστε στον Πασά, δείχνοντάς του έναν από αύ-
τούς:
- Αυτός είνε, άρέντη μου!
- 'Ο στρατιώτης κερτίρισε κ' άρχισε νά τρέμη.
- Γιατί, ώρέ σι, έφαγες τό γαιοφύτη τής βάβως
χωρίς νά τό πλερώσης; τόν ρώτησε άγρια ό 'Αλής.
- Δέν ήμουν έγώ, άρέντη... τρώϊλας εκίνεις.
- Φάνεσαι από τό μουτήρα, ώρέ, ύπ εσύ τόφα-
γε. 'Αλλ' άπό άρνέσαι, θά βάλω νά σ' έξετάσουν
γιά νά ιδούν αν είσαι άθώος ή ένοχος. Πότε τόφαγε
τό γαιοφύτη, ώρέ βάβω;
- Λίγο πριν περάση ή άρεντιά σου από κει, ά-
ρέντη πασα μου.
- Καλά!
- Και γιωφύζοντας στους άκολούθους του, ό 'Αλής
φώναξε:
- Πάρτε, ώρέ, τόν στρατιώτη αυτόν και πηγαί-
νετε τον άίμέσως στό δήμο νά του άνοίξη τήν κοιλιά,
γιά νά ιδούμε αν αλήθεια έχει φάει τό γαιοφύτη ή όχι.
- 'Ο δήμος άνοϊξε παραματωχώς τό στομάχι του
δυστυχημένου στρατιώτη, τό όποιον ήταν γεμάτο γι-
αούφι. Γιατί δέν τό είχε χονέγει άκόμα...
- 'Ετσι τιμωρήθηκε σκληρά κ' άγρια ό λαίμαργος
'Οθωμανός.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Τήν περασμένη βδομάδα, ή ειδική ύπηρεσία καταδιώξεως λα-
θροπωρίου στη Γαλλία, άνεκάλυψε μία ύπόγειο σήραγγα, μήκους 755
χιλιόμετρον, ή όποία διήρχετο από τά γαλλοβελγικά σύνορα.

—Τό ένα στόμιο τής σήραγγας αυτής κατέληγε στό νεκροταφείο
της βελγικής κοινοπόλεως Βιλνέν, που βρίσκεται κοντά στό γαλλικό
σύνορα, και τό άλλο στό ύπόγειο μιας πολυτελειστάτης έξοχικής βί-
λας, πύθσιον τής γαλλικής πολιχνης Χαλόνι.

—Τήν ύπογεια αύτη στοά χρησιμοποιούσαν οί λαθρόμητοροι γιά τήν
μεταφορά λαθροών εμπορευμάτων.

—Στό Λός 'Ανζέλες έγινε πρό μηνός ένας διαγωνισμός προς έγκλο-
γήν ενός καλύτεριου ανιματογραφικού άστέρως, ό όποιός δέν έφερε
νά είνε παραπάνω από πέντε χρονών.

—Μεταξύ 175 ύποψηριων, έξελέγη ό Τόμυ Μπράινερ, ήλικίας
τεσσάρων χρονών και τριών μηνών, ό όποιός και προσέληθη άμέσως
στην ανιματογραφική εταιρία εΦόξ, με μισθό 35 λίρες τή βδομάδα!

—Στό Μπούφραλο τής 'Αμερικής, ένας έξυπνος επαγγελματίας
ύδωρε τελειύτα ένα υδείο γιά... παταγάλους!

—Συγγέντρωσε δηλαδή 1.500 παταγάλους κ' άρχισε νά τούς
γυμνάξη ν' απομιμούντα τή φωνή του άνθρώπου.

—'Υστερ' από διδοσκαλία 8 μηνών, ό πρωτότιτος αυτός επαχει-
ρηματίας, κατάφθεσι νά τελειοποιήση σε τέτοιο σημείο τούδ...
μαθητάς του, ώστε μπορούν, όχι μονάχα νά μιλούν, αλλά και νά
τραγουδούν και νά σφραξίζον.

—Οί παταγάλαι αυτοί, τελειώνοντας τίς σπουδές των στο ά-
δειό, θά μπορούν νά δώνουν διάφορες παραστάσεις και συνανήες
σε θέατρα Ποικιλίων.

—Στό Μουσείο του Κένυόχτων βρισκόνται δύο αεροπλάνα, εκ
των όποιων τό ένα κατασκευάσθηκε τό 1798 και τό άλλο τό 1837,
από τόν μηχανικόν Σπυργιέλδου.

—Σίμωφονα με μία τελευταία στατιστική, ό αριθμός τών αυτο-
κτονιών στην 'Αμερική, κατά τήν τελευταία τριμήνια, άνήλθε σε
23.000.

—'Η ίδια στατιστική αποδεικνύει ότι, κατά πρώτον λόγον αυ-
τοκτονούν οί διεξευγμένοι, κατά δεύτερον οί άγαμοι και, τέλος, οί
άπορημένοι από ψυχιάς άσθενείας.

—'Όσοι Βουδδιστάι Ιεραπόστολοι ξεκίνησαν πρό ήμερών από
τό Θυβέτ γιά τήν Εύρώπη, άπου θά προσπαθήσουν νά κατηχήσουν
τούς Εύρωπαίους στο Βουδδισμό.

—Και' όλη τή διαμονή τους στην Εύρώπη, οί Βουδδιστάι Ιερα-
πόστολοι θά περιφέρονται ρακενδύτοι, θά τρώνε άταξ τής ήμέρας
και θά κοιμούνται στο ύπαιθρο!

—Στή Νέα Ζηλανδία, μέσα σε μία περιοχή 127 μιλίων, υπάγ-
χουν 63 ήφαστεια, τό ύψος των όποιων ποικίλει από 190 ως 990
μέτρα.

—'Απ' όια τά πουλιά τής γης, τό πιο μακρόβιο είνε ό κύκνος,
ό όποιός ζη περίπου 300 χρόνια.

—'Ο αριθμός των εκ γενετής τυφλών, άναλογεί σε 65 επί ενός
εκατομμυριού ανθρώπων.

—Στήν 'Αγγλία, γίνεται ένας γάμος κάθε τρία λεπτά τής ώ-
ρας και είκοσι διαζύγια καθημερινά.

—'Επίσης, σε κάθε λεπτό τής ώρας γεννώνται τρία παιδιά,
κατασκευάζονται 160 ζεύγη ύποδημάτων, είκοσι όμπρέλες, κατα-
ναλώνονται έπίτα στατίρες γλωσσάρων και 30.000 σαγαρέττα,
γιά τό όποια ανάπνουντα 48.000 σίγατα.

—Τά 40 εκατομμύρια των 'Αγγλων τρώνε καθεμέρα 12.000.000
αυγά. Τέλος, έκαστος 'Αγγλος καταναλώνει εκάτο δράμα σαπούνι
τή βδομάδα.

—'Ενας εκκεντρικός 'Αμερικανός μηχανικός, έ-
χοντας τήν κακή συνήθεια νά ροχαλιή δυνατά στον
ύπνο του και άνευρηχως ύστερ' από τήν έκδοσι έ-
νός νόμου, ό όποιός παρεδέρχτο τό ροχαλιπό ως ά-
φορηή διαζύγιον, άποφάσισε νά έφευξη ένα μηχανή-
μα που νά θεραπεύη τό ελάττωμα αυτό.

—'Επειρήσε, λοιπόν, ένα μηχανήμα, τό όποιο συν-
δέεται με τόν κομώμενο δι' ενός σύματος και τό
όποιο τόν ζυντάει, με μία ήλεκτροική εκκίνηση άρκε-
τά ισχυρά, όταν τό ροχαλιπό ύπερβή όρισμένο όριο
θερούδου.

—'Ο ήλεκτρικός αυτός κλονισμός έπίθεα επί των
άναντηευστικών όργάνων και κόβει τό ροχαλιπό τόσο
άπότομα, ώστε ό ροχαλιών συνήθειες, μετά 3—10
τέτοιες άφυντίσεις, νά κομιάται χωρίς...μουσική ύπό-
χροσι.

—Στό Λενδίνιο ύδρύθηκε τελευταία ένας πρωτό-
τυπος σύλλογος, τά μέλη του όποιου άποτελούνται
άποκλειστικά από γυναίκες τής άνωτάτης άριστοκρα-
τίας.

—'Ονομάζεται «Σύλλογος προστάσιος τής άνδρι-
κής κεφαλής» και σκοπός του είνε νά καταπολεμήη
ή μόδα τού νά γιοφύζον οί άνδρες χωρίς καπέλλο!
Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

